

TEZAUUR LITURGIC
11 APRILIE
ALEXANDROS PAPADIAMANTIS

SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
ANTIPA,
EPISCOPUL
PERGAMULUI

ATENA, 2020

Ἀκολουθία Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντύπα, ἐπισκόπου Περγάμου

Ποίημα Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων Ἱερομάρτης Ἀντίπα, Χριστόν ἰκέτευε, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, καὶ παντός ἐκ κινδύνου, τοὺς πόθῳ σου τελοῦντας τὴν ἱεράν, μνήμην καὶ πανσεβάσμιον, ὅτι ἰκέτην σε μέγαν πρὸς τὸν Θεόν, πάντες ἄνθρωποι κεκτήμεθα.

Ἱεροκῆρυξ Ἀντίπα, λιταῖς σου αἴτησαι, κακώσεως ἀπάσης, καὶ ὀργῆς λυτρωθῆναι, τοὺς πίσει σε τιμῶντας καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην ἄσμασι στέφοντας, ὅτι θυέλλαις καὶ κλύδωσι καὶ δεινοῖς, καταγιῖσι προσριπούμεθα.

Ἱεροφάντορ Ἀντίπα, ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν τοῦ ῥυσθῆναι, θλίψεων παντοίων καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων· νῦν γὰρ κακῇ τοῦ βασκάνου εἶπερ ποτέ, ἐπιπνοία χειμαζόμεθα.

Δόξα. Ἦχος β'

Ἔρωτι Χριστοῦ φλεγόμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀοίδιμε, κατεφρόνησας πυρός αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου, πρὸς

τόν τῆς πίστεως τελειωτὴν ἀφορῶν· διό σε ὁ Νικῶν
στύλον ἐποίησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ καινὸν
ἐπὶ σοῦ ἐπέγραψεν ὄνομα, Χριστός ὁ Θεός καὶ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Στόμα τὸ ἀψευδές, Ἀντίπα μαρτυρεῖ σε, πιστόν ἐν
Ἀποστόλοις, ἐν Ἱερεῦσι μέγαν, ἐν Μάρτυσιν
εὐδόκιμον.

*Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων
αὐτοῦ.*

Μάρτυρα ἑαυτοῦ, πιστόν ἀποκτανθέντα, ὑπὲρ τῆς
ευσεβείας, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, κηρύττει ὡς Ἀντίπα
σε.

*Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ
ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται*

Κάματον ἐν Χριστῷ, μακάριον Ἀντίπα, ἰδρῶτι σῶ καὶ
μόχθῳ, διὰ πυρός χαλκοῦ τε, ἐνδόξως ἐξετέλεσας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε διαπαντός, ἡ Κεχαριτωμένη, καὶ αὖθις ἐρῶ
χαῖρε, καὶ χαῖρε εἰς αἰῶνας, Ἄγνη Θεοχαρίτωτε.

Ἀπολυτίκιον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ τρία Στιχηρά Προσόμοια.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀριστεύς, ὁ τὸν ἀγῶνα, τὸν καλὸν καὶ ἀοίδιμον, προθύμως ἠγωνισμένος, καὶ τῆ δυνάμει αὐτοῦ, παντελῶς τροπώσας, τὸν πολέμιον, ῥομφαία τῆς πίστεως, Ἀμαλήκ τὸν νοούμενον, ὁ ἀποκτείνας' τῷ τοῦ Πνεύματος δόρατι, ὁ τὸν δόλιον Ἀσταρώθ ἀπώσάμενος' χαίροις ὁ τὸν ἀλλόφυλον, βαλὼν κομπορρήμονα, τῆ τῶν δογμάτων σφενδόνῃ, καὶ ἀριστεύς γνωριζόμενος, Χριστοῦ' ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἐστηριγμένον ἐν τῇ πέτρα τῆς πίστεως, χιτῶσιν ἱερωσύνης, πεποικιλμένον σεπτοῖς, μαρτυρίου στέφει σεμνυνόμενον, Χριστὸς σε ἀνέδειξεν, ἐμφανῶς παμμακάριστε, ὁ ἀφορίσας, μητρικῆς ἐκ κοιλίας σε, εἰς μαρτύριον, καὶ σημεῖον ἐν ἔθνεσιν, ὅπως τὸ φῶς σου λάμπει, φωτὶ τῷ ἀμείνοῃ, φωτὶ προσώπου Κυρίου, ἐν ᾧ τὰ ἔθνη δοξάζουσι, Χριστὸν, φωτισθέντα, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλα ἀστραπηβόλα φωτός, δικαιοσύνης εὐπρεπέστατον ἔνδυμα, ἱμάτιον σωτηρίου, ἐνέδυσέ σε Χριστὸς, ὡς νυμφίῳ μήτραν περιθέμενος' καὶ οὕτω κοσμήσας σε, ὡσεὶ κρίνον καὶ νάρκισσον, εἰσήγαγέ σε, ἐν χαρᾷ τοῦ Κυρίου σου, συναγάλλεσθαι, ταῖς

ἀύλοισι δυνάμεσι· ἔνθα νῦν παριστάμενος, Ἀντίπα μακάριε, καὶ συγχορευῶν ἀπαύστως, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Τὸν μαθητὴν τῶν ἀλιέων καὶ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλον, τὸν φωστῆρα τῆς Ἐφῆς δι' οὗ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ πᾶσιν ἔφανε, τὸν Πρόεδρον τῆς Περγάμου καὶ ἀθλοφόρον Ἀντίπαν, συνελθόντες ὃ φιλόχριστοι, πνευματικοῖς καταστέψωμεν ἐγκωμίοις, Χαίροις ὁ θριαμβεύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας καὶ καταισχύνας τοὺς ἀγγέλους καὶ τὴν πομπὴν αὐτῆς. Χαίροις ὁ ὡς θυσία πολύτιμος καὶ ὀλοκάρπωσις ἀγία προσενεχθεὶς τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν ἀγωνισμάτων τῆς Ἐκκλησίας. Χαίροις ὁ τῶν τυράννων ἔλεγχος καὶ τῆς ἀληθείας διαπρύσιος κήρυξ καὶ στόμα Ἀποστολικὸν τῆς χάριτος. Ἀντίπα μάρτυς πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 43, 9, 14)
Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ ποιήσει; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ

μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μέτ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοῦς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας, Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 5, 15 23 & 6, 13)
 Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
 αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο
 λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα
 τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
 σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
 Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει
 τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα,
 δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν
 ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον,
 ὁσιότητα, ὅσυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν,
 συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.
 Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ
 εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ
 ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.
 Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ
 συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα
 δυνάμεως καὶ λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ
 ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
 περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς
 καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε
 οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις
 ἔθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ
 δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Σὲ τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς χάριτος,
 τὴν καλλονὴν τῶν ἱερέων, καὶ τῶν μαρτύρων τὸ

καύχημα' τὸν ποιμένα τὸν καλὸν, τὸν θέμενον τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἀνευφημοῦντες δεόμεθα· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἦχος δ'

Κάμιнос ἦν ὁ βοῦς, καὶ σκεῦος ὁ Ἀντίπας· σκεῦος πήλινον, ὃ θαῦμα, διὰ πυρὸς μετουσιούμενος, εἰς ἀγιασμὸν καὶ σωτηρία, σκεῦος ἐκλογῆς. Τὶ ἀπειλεῖτέ με, ὃ παράνομοι; Τίς χωρίσει με ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου; θλίψις ἢ στενοχωρία, ἢ πῦρ ἢ χαλκὸς ἢ θάνατος; Καύσατε τὸ πήλινον τοῦτο πυρὶ αἰσθητῷ, ἢ γὰρ ψυχὴ μου, τῷ πυρὶ τῆς θείας ἀγάπης καταφλέγεται· σπεύσατε ὃ τύραννοι· ἐπείγομαι γὰρ παραστῆναι τῷ Χριστῷ, συμβασιλεύειν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος γ'

Τὸν ἀθλήσαντα, ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ προενεχθέντα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὡς ἀπαρχὴν τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, καταστέψωμεν φιλέοργοι ἄσματοι καὶ ἐγκωμίοις, αἰτούμενοι χάριν μαρτυρικὴν ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἀνακύψωμεν ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπωλείας καὶ ἐνωθῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ ἐπαγγελιαμένῳ, μεθ' ἡμῶν ἔσεσθαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος α'

Ἀπογραφεῖς τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ αὐτοῦ γενόμενος στρατιώτης, Ἀντίπα ἀξιάγαστε, ἠκολούθησας ἐπὶ τὰ ἴκνη αὐτοῦ, καὶ τὸ ζωηφόρον αὐτοῦ πάθος ἐμιμήσω· ὑπεριδὼν δὲ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸ φρύαγμα, βασιλέως ἀσεβοῦς, ἐνεδύσω πορφύραν ἐξ

αἵματος καὶ σὺν ταύτῃ παρέστις τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, ὅς καὶ κατέσπευε σε στέφει ἀμαράντῳ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε τὰ τέκνα τῆς νέας Σιών, ὁ Ἰσραὴλ τῆς χάριτος, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, δεῦτε συνελθόντες ἐν Κυρίῳ, καρμονικῶς ἐορτάσωμεν. Σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς Ἀντίπας ὁ χριστομάρτυς, εἰς πνευματικὴν ἐστίασιν, παρατιθέμενος ἡμῖν μυστικὸν βρῶμα καὶ πόμα, τὸν στάχυν τοῦ μαρτυρίου, τὸ ἄλας τῶν ἀποστολικῶν διδαγμάτων, τὸ ἔλαιον τῆς φιλανθρωπίας, καὶ τὸν οἶνον τῆς ἀγαθότητος. Ὡς εὐπρεπὴς ἡμῖν καὶ ποθεινὸς ὁ ἐστιάτωρ ὡς γεραρὸς καὶ τίμιος ὁ οἰνοχόος. Οὕτω γὰρ δοξάζει Χριστὸς τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν, φησὶν, οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς. Ἄλλ' ὦ Ἀντίπα μακάριε, ἐκλεκτὲ τοῦ νυμφῶνος, καὶ οἰκονόμε τῆς χάριτος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε θεονύμφευτε, Κεχαριτωμένη, ἡ κυοφορήσασα, τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύτρωσιν. Χαῖρε ἡ τῷ κόσμῳ τὴν εὐχὴν ἀντὶ τῆς ἀρᾶς εἰσενεγκοῦσα· χαῖρε ἡ ἐλπίς καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, Μαρία Θεοτόκε, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις συμφώνως, Ἀντίπα τὸν τοῦ Χριστοῦ, μάρτυρα τιμήσωμεν, τὸν ἐναθλήσαντα, θείῳ πόθῳ γηθόμενον, ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, ὅστις λοιδορούμενος καὶ ὑβριζόμενος, οὐκ ἀντελοιδορεῖ ἀλλ' ὅλος, πρὸς τὸν βραβευτὴν ἀφεώρα, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐδόξαζεν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Σῆτος τῇ Τριάδι καθαρὸς, Μάρτυς προσηνέχθης Ἀντίπα, ὡς ἐν κλιβάνῳ χαλκῷ, ἔνθα οἱ παράνομοι, ἄνδρες σε ᾤπησαν, οὐ τὸν βίον τὸν ἔνθεον, οὐ τὴν πολιὰν σου, οὐ τὴν ἱερότητα, τὴν σὴν αἰδούμενοι· σὺ δὲ πεποιθὼς τῷ Δεσπότη, τῆς ὀργῆς αὐτῶν κατεφρόνεις, καὶ τὸν σὲ δοξάσαντα ἐδόξαζες.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Ἄγιε Ἀντίπα, τῷ Χριστῷ, νῦν ὁ παριστάμενος σπεῦσον, εὐχὴν ποιήσασθαι, ὑπὲρ τοῦ ἰκέτου σου, ἵνα τοῦ ἄλγους ῥυσθῷ, τῶν ὀδόντων ὁ δεῖλος· πρὸς σὲ γὰρ προστρέχω· σὺ γὰρ μόνος Ἄγιε, ὡς παρρησίαν πολλὴν, πρὸς τὸν Ἰησοῦν κεκτημένος, δύνασαι κάμει ἀπαλλάξαι τοῦ ὀδυνηροῦ τούτου νοσήματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Ἀποταξάμενος τῇ τῶν εἰδώλων λατρεία, καὶ τοῖς ἀναισθητοτέρας αὐτῶν, Ἀντίπα τρισμακάριστε, πανσόφως ὑπέστρεψας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων· ὅθεν διὰ πυρὸς καὶ χαλκοῦ, Ἄγιε τὴν ὁμολογίαν τὴν καλὴν ἐτέλεσας, τοῦ

ἐγγραφήναι ἐν βίβλω ζώντων. Πρέσβευε δεόμεθα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε
Ἀντίπας ὁ μάρτυς σου, διηνεκῶς παρὰ σοὶ, τελῶν καὶ μεθέξει, ταῖς σαῖς ἀπαύστως τρυφῶν, πρεσβεύει φιλόανθρωπε, πάσης ῥυσθῆναι νόσου, καὶ ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, πάντας τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ ὑποπόδιόν σου, καὶ πόθῳ ἐκτελοῦντας αὐτοῦ, νῦν τὸ μνημόσυνον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν Κάθισμα

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὸν χριστομάρτυρα, Ἀντίπα ἄσμασιν, ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἠγώνισται, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογησάμενος, τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα, οὐκ ἀπαρνησάμενος, τοῦ Χριστοῦ τὰ μαρτύρια, ἐν ἔθνεσι, λαοῖς καὶ δυνάσταις ὅθεν εἰκότως ἐδοξάσθη.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς ἐβόα σοὶ Θεοτόκε· Ποῖόν σοὶ ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ

ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοᾶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀντίπα τὸν πιστὸν, ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου, ἀγγέλεται
ἡμῖν, ἡ παροῦσα ἡμέρα, φαιδρῶς ἀνατείλασα,
ἐστεμμένη ἐν ἄνθεσι, τοῖς τοῦ ἔαρος, ὅτι ὁ μάρτυς
ἐστέφθη, στέφος ἄφθιτον, τὸ ἐπουράνιον ἔαρ, οἰκῶν
σὺν Ἀγγέλοις νῦν.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
παισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας,
ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα
Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Νῦν Ἀντίπας ὁ κλεινός, συνεκαλέσατο ἡμᾶς,
ἐντρυφῆσαι τοῖς αὐτοῦ, χριστομιμήτοις ἀρεταῖς, δι' ὧν
ὡς λύχνος ἐπέλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ· αἷς τοὺς τοῦ
Χριστοῦ διώκτας ἤσχυνε, καὶ τοὺς λατρευτὰς Χριστοῦ
ἐστήριξε· καὶ μαρτυρεῖ ὁ μύστης Θεολόγος, καὶ
μαθητὴς ἐπιστήθιος. Ἀντίπα μάρτυς, πιστέ Κυρίου,
ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, ἀναδειχθεῖσα τῷ Θεῷ, καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ὄρος Σιών, ὄρος πῖον τετυρωμένον, ὄρος ὃ Χριστὸς ἠρετίσατο, μόνῳ ἑαυτῷ, εἰς κατοίκησιν, ᾧ Μαριὰμ Ἄγνη εὐλογημένη· χαῖρε ἐλπίς τῶν ἐν θλίψει· χαῖρε ἡ μόνη, τοῦ κόσμου σκέπη, καὶ προστασία ἡμῶν .

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον (ζήτηε εἰς Ἱεράρχην). Ὁ Ν' Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... Καὶ νῦν ... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Ἀντίπα, παμμακάριστε μάρτυς, δοῦλε τοῦ Χριστοῦ ἀγαθὲ καὶ γνήσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, ὅπως λούσηται ἡμᾶς καὶ ἀξίους ποιήσῃ κοινωνοὺς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν εἰς δ' καὶ ὁ ἐν τῷ
Μηναιῷ εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς. «Χριστοῦ σὺ πιστὸς
μάρτυς Ἀντίπας καλεῖ.»

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χάριν Χριστοῦ, μάκαρ Ἀντίπα παρέχοις ἀεὶ, τοῖς
ἐπαινέταις Ἁγίε, τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ τοῦ σεμνοῦ
σου βίου, καὶ πρὸς Θεὸν τυγχάνοις, πρέσβυς
ἀκοίμητος.

Ῥάβδος Χριστοῦ, καὶ βακτηρία Ἀντίπα ποτὲ, αὐταὶ σε
παρεκάλεσαν, εἰς τὸ μαρτύριον, καὶ τὰς εὐθείας
τρίβους· ἡ ῥάβδος γὰρ Κυρίου, ῥάβδος δυνάμεως.
Ἴδου Χριστὸς, ὁ ἐτοιμάσας σοι τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας
Ἁγίε, τῶν σὲ θλιβόντων, καὶ λιπάνας κεφαλὴν σου, ἐν
τῷ νυμφῶνι ἔχει, τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν Ἀγνὴν, τὴν ἐν μητράσι Μητέρα Θεοῦ, καὶ ἐν
παρθένοις ἄμωμον, καὶ ἀκηλίδωτον, ὑμῆσαι κατ'
ἄξιαν, Ἁγία Θεοτόκε, ὄντως ἀμήχανον.

Ῥδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τοῖς ἄθλοις τῶν μαρτύρων καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς αἵμασι
τοῖς σκάμμασι ταῖς βασάνοις, ὡς κόσμοις ὡς
στεφάνοις καὶ ὡς θριάμβοις, καίρει Χριστὸς ὁ μόνος
Θεὸς ἡμῶν, ἡ δὲ σεπτὴ Ἐκκλησία καλλωπίζεται.

Ὁ μόνος παντοκράτωρ καὶ παντεπόπτης, ὁ τὰ κρυπτὰ
γινώσκων καρδίας πάσης, ὁ βραβευτὴς καὶ δότης καὶ

ἀθλοθέτης, Θεὸς καὶ Κύριος καὶ πλαστουργὸς ἡμῶν,
αὐτὸς καὶ τὰς Ἀντίπα λιτὰς προσδέχη αἰεὶ.

Ὑπὲρ χρυσὸν καὶ μέλι τῷ στόματι μου, ὁ νόμος σου
γλυκὺς καὶ τὰ λόγια σου, ἐκραύγαζεν Ἀντίπας ὁ
χριστομάρτυς, πυρὶ ὀπώμενος· Σὺ μόνος Κύριε, σὺ
ποιεῖς θαυμάσια καὶ πλήν σου οὐδεὶς.

Θεοτοκίον

Σὲ μόνην ἀνυμνοῦμεν Θεοκυῆτορ, σὲ μόνην
δυσωποῦμεν εὐλογημένη, ἰκέτευε ὄν ἔτεκες Θεὸν
Λόγον, τοῦ σῶσαι ἅπντας τοῦ χαλεποῦ πυρὸς, ὡς
μόνος φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος.

Κάθισμα, τὸ ἐν τῷ Μηναιῷ

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.
Ἰερομάρτυς ἀξιάγαστε Ἀντίπα, πεφυτευμένος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς Θεοῦ ἡμῶν, εἰς ὄρος
κληρονομίας, ἐξύφανας τὸν χιτῶνα τῆς ἀρετῆς, καὶ
τοῦτον σοφὲ Ἀντίπα μαρτυρικῶ. Κατεφοίνιξας αἵματι·
διὸ Ἀντίπα σε νῦν, ὁ Χριστὸς σε εἰσήγαγεν, εἰς
νυμφῶνα τὸν ἄληκτον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ ἰκετεύομεν Ἀγνή εὐλογημένη, τὴν γενομένην τῆς
Θεότητος δοχεῖον, τὴν Παντάνασσαν μόνην τὴν
ἀνερμηνεύτως, τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰῶνων Μονογενῆ,
ἀρρεύστως ἀκαταλήπτως ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα
Πανύμνητε. Διόπερ φύσις βροτῶν, σὺν τοῖς ἀύλοις
κράζει σοὶ· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ῥδὴ δ'. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ἕμνοῦμέν σε μόνε Εὐεργέτα, τὸν δόντα ἡμῖν, εἰς καύχημα καὶ σθένος, εἰς σκῆπτρον ὀρθοδόξων βασιλέων καὶ κόσμημα τὸν τίμιον Σταυρὸν, τὸν νέφος πυκνὸν καὶ εὐαγές, Μαρτύρων ἐνισχύσαντα, ἐν τῇ καλῇ, ὁμολογία τῆς πίστεως.

Περίζωσαι ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, φησὶ δυνατὲ, τοῦ πνεύματος τὴν σπάθην, ποιμανὸν ῥάβδῳ σου λαὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ σύντριψον τὰ τόξα ἐχθρῶν, καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ χαῖρε καὶ βασίλευε· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἴδεῖν σου οὐκ ἔνεστι τὴν δόξαν· ἢ φάλαγξ ἢ σὴ, ὡς φοβερὰ ὑπάρχει· σοῦ ἢ παράταξις ὡραία καὶ μεγάλη, καὶ θάμβος ἢ σὴ παρεμβολή. Διὸ μετὰ φόβου Βασιλεῦ, ἢ Ἐκκλησία κράζει σοί· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Θεοτοκίον

Σωτῆρα ὃν ἔτεκες τῷ κόσμῳ, μὴ παύση αἰεὶ Παρθένε δυσωποῦσα, ῥύσασθαι ἅπαντας τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας, Μητέρα καὶ Παρθένον ἀγνήν, πταισμάτων δεινῶν καὶ καλεπῶν, καὶ ἀφορήτων Ἄχραντε· σὺ γὰρ σεμνή, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ῥδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Τὰ ἄνω ποθῶν, καὶ τῶν χαμαιζήλων μάκαρ καταφρονῶν, νεαρῷ φρονήματι, ἀπειλὰς καὶ κακώσεις καὶ θάνατον, καὶ πῦρ χαλκῆς καμίνου, ὁ γηραιὸς ὑπέμεινας.

Ὅν τῆς θεϊκῆς, ἀγάπης ἢ φλόξ καθηγίασε, οὐ πτοήσει, ἄνομοι, πῦρ δειματοῦν, πῦρ ἐπίκηρον, καὶ καταναλίσκον, τὴν σάρκα οὐ τὸ πνεῦμα μου.

Σὲ τὸν δι' ἐμέ, σταυρωθέντα καὶ θανόντα, Σῶτερ Χριστέ, μιμήσομαι Δέσποτα· διὰ σὲ πῦρ καὶ φλόγα καὶ θάνατον, καὶ μυρίους θανάτους, ὑπομενῶ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Μητέρα Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων μόνην σε προστάτιν ἡμεῖς, καλοῦμεν ᾧ Δέσποινα· ὅθεν δυσώπει ὃν ἔτεκες Θεὸν, ἵνα ῥύσῃται πάντας, τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ῥδὴ στ'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων

Ἄρτος ὢν καὶ κλιβάνῳ ὀπτώμενος, τῇ Τριάδι νῦν ἐγὼ προσενεχθήσομαι, ὡς ἀγνὸν ὀλοκαύτωμα, μυστικὸν καὶ εὐῶδες θυμίαμα.

Ῥευστὸν γῆϊνον σκεῦος ἐπίκηρον, χαλκῷ καὶ πυρὶ οὐ φθονῶ παραδοῦναί σε, τοῖς φθαρτοῖς τὸ φθειρόμενον· ἐκ φθορᾶς δὲ ἐγὼ λυτρωθήσομαι.

Τῶν Μαρτύρων τὰ τρόπαια Κύριε, τὴν τῆς Ἐκκλησίας σκηνὴν ἐστερέωσαν. Τοῖς Ἁγίοις σου Μάρτυσι, πᾶσα τιμὴ καὶ πᾶς ἔπαινος.

Θεοτοκίον

Ἐπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν Πάναγνε, τὸν τῆς κτίσεως Δεσπότην ἡμῖν ἔτεκες· πᾶσα κτίσις δοξάζει σε, ὅθεν ὡς τὸ χρεὼν Παναμώμητε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον
Τὸν τῆς πλάνης Ὅσιε, φυγὼν χειμῶνα, καὶ τῷ θεῷ
ἔρωτι, νοῦν καὶ καρδίαν θερμανθεὶς, πυρὶ χαλκῷ τε
κρινόμενος, Μάρτυς ἐδείχθης, Χριστοῦ γνησιώτατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀντίπας ὁ Περγάμου Ἐπίσκοπος καὶ τῶν θεοκηρύκων
Ἀποστόλων ζηλωτῆς, πεπυρακτωμένῳ κλιβάνῳ
ταυροειδεῖ ὀπτώμενος, οὐκ ἐγόγγυσε, Δέσποτα, οὐδ'
ἔστέναξεν, ἀλλ' ἠρέμα ἐδόξαζέ σε· ἡ γὰρ ἐπίνοια τοῦ
ἀκράντου σου στόματος καὶ τὸ ῥεῦσαν αἷμα καὶ ὕδωρ
ἐκ τῆς ἀκηράτου πλευρᾶς σου, παρεμύθει αὐτὸν
φιλόανθρωπε, ὡς δρόσος Ἀερμῶν, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ
τὰ ὄρη Σιών. Διόπερ ὡς χρυσὸς ἐν κωνευτηρίῳ
δοκιμασθεὶς, μάρτυς ἐδείχθης Χριστοῦ γνησιώτατος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, τοῦ
θαυματοουργοῦ.

Στίχ. Πῦρ καὶ σίδηρος οὐ πτοεῖ θεόφρονας·
Πίστις γὰρ ὄντως καὶ σίδηρος καὶ πυρὰ.
Πέργαμος ἐνδεκάτη σε, ἡ ἄφθιτος Ἀντίπα, ἔσχεν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος.

Σκεῦος ὄφθης τίμιον Χριστῷ Ἀντίπα, καμίνῳ
ὀπτώμενον, δοχεῖον θείου Πνεύματος Χριστῷ δέ

ἀνέκραζες, πατῶν ἐν φλογί· Δόξα σοι φιλόανθρωπε· σὺ εἶ εὐλόγημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀντίθεος σπεῖρά σοι, Χριστοῦ διώκται, ἀλάστορες ἄφρονες, συναγωγή πονηρευομένων, ὡς κύνες ἐπέστησαν, πρὸς θάνατον ἄγοντες, σὺ δὲ ἐβόας· Δόξα σοι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Νικῆσαι με ποίησον Χριστέ τὴν νίκην, ταύτην ὁ εἰπὼν ποτὲ, θαρσεῖτε φίλοι ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, σὺν τῷ ἄρχοντι αὐτοῦ. Δόξα σοι φιλόανθρωπε, ὁ ὢν εὐλόγημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Τὸν μόνον συνάναρχον τῷ Προανάρχῳ, τὸν μόνον Μονογενῆ τοῦ Ἀγεννήτου Θεοῦ, Θεὸν ἀπεκύησας, ἀνερμηνεύτως Ἁγνη. Χαῖρε μόνη Δέσποινα· σὺ εἶ εὐλόγημένη καὶ Παναμώμητος.

Ῥδὴ η' . Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν

Ἰταμα νῦν ἢ παρὰ σοῦ, δρόσος Κύριε τῷ θαυμαστῷ Ἀντίπα· βρωμοῦντι γὰρ πυρὶ, καὶ τυράννων λύσση παλαιῶν ποτὲ, τῆς παμφάγου καὶ αἰθαλοέσης φλογὸς, μαλερωτέρα, γεγηθὼς ἀνέμελπε· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ τὸ θερμαῖνον καὶ σφριγῶν, καὶ φλογίζον καὶ φθειρόμενον καὶ φθείρον, τοὺς πυριπνόους ζηλωτὰς τῆς πίστεως, ζωγραφεῖ μυστικῶς, τοὺς ἐν Χριστῷ καὶ ζῶντας καὶ θνήσκοντας, καὶ αὔθις ζῶντας σὺν αὐτῷ ἐν

τῷ ψάλλειν· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεριποῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄρουραν ὡς πνευματικὴν, ὁ Χριστὸς ἐκτήσατό σε Ἀντίπα, τὸν ἀγνὸν τῆς πίστεως, δεξαμένην σπόρον καὶ ἐν ἀρεταῖς, πληθυνθεῖσαν καὶ κατρποφορήσασαν ὄθεν καὶ βούς οὐκ ἀροτῆρ, τὸ σὸν σαρκίον ἀροτριῶν, Χριστῷ σε παρέστησε ψάλλοντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Κάλλει ἐνθέων ἀρετῶν, τὴν Μητέρα τοῦ Ὑψίστου τὴν Παρθένον, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, συμφώνως πάντες βοῶντες αὐτῇ· Σὲ ἀνυμνοῦμεν Ἄχραντε Σεμνῇ· τὴν τοῦ Υἱοῦ σου χάριν ἀντιδίδου ἡμῖν· καὶ ἴλεων Δέσποινα, ἡμῖν ἀπεργάζου, τοῦτον εὐλογοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'· Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν

Ἄπεφθον ἔγνω σε χρυσὸν, ὅλον δοκιμάσας σε, ὡς ἐν κωνευτηρίῳ ὁ Κύριος, καὶ πυρώσας τὴν σὴν μάκαρ καρδίαν.

Λάμπων ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, φῶς Χριστοῦ ἀοίδιμε, δι' οὗ ἐν τῷ κόσμῳ ἐφώτισας, τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους.

Ἐχει σε νῦν μαρμαρυγαῖς, θείαις ἐξαστράπτοντα, καὶ συνόντα αὐτῷ παναοίδιμε, ὁ τὸ σύμπα ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἔχων.

Θεοτοκίον

Ἵτασαι δέομαι Ἀγνή, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῆς ψυχῆς ἅμα μόνη Πανάχραντε, ἵνα φόβῳ μεγαλύνω σε Κόρη.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις
Τὸν Πρόεδρον τῆς Περγάμου, καὶ ἀλιέων μαθητὴν,
καὶ μάρτυρα τοῦ Κυρίου, ἀποκαλούμενον πιστὸν, τὸν
Ἀθλοφόρον Ἀντίπαν, ὕμνοις τιμήσομεν πάντες.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Σκηνὴ τοῦ Ὑψίστου· χαῖρε ἁγία Κιβωτὸς· χαῖρε
ἡ βάτος καὶ Κλίμαξ· χαῖρε Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἡ
Στάμνος τοῦ Μάννα· χαῖρε τὸ Ὅρος τὸ μέγα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Νῦν τὸ ἔαρ ἀνέτειλε, νῦν ἡ χάρις ἐξήνθησε, νῦν τὸ
Εὐαγγέλιον ἐπεκράτησεν· ἡ γὰρ σταγὼν ἡ ἐκβλύσασα,
ἐκ τῆς Παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ πλευρᾶς, τὰ
τῆς κτίσεως πέρατα, πάντα ἠρδευσε· καὶ ἐβλάστησαν
δάφναι καὶ μυρσῖναι, καὶ ὑάκινθοι καὶ ῥόδα,
μαρτυρικῶς ἐν σοὶ θάλλοντα.

Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, Ἰσραὴλ δὲ οὐκ ἔγνω σε,
μόνε Πολυέλεε καὶ μακρόθυμε· τῷ ἀμφιβλήστρω τοῦ
Πνεύματος, διόπερ ἠλίευσας, ἐπὶ Λίβαν καὶ Βορρᾶν
καὶ Ἐφάν καὶ θάλασσαν· ὅθεν ἔθνη σε, τὰ το πρὶν
ἄφρονότερα ἰχθύος, ἰαθέντα νῦν συμφώνως, δοξολογεῖ
Παντοδύναμε.

Τῷ Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ καὶ τεράστια, ἄσμα ἀναπέσωμεν, ὃ φιλόχριστοι· ἰδοὺ γὰρ ὄντως συνήχθησαν, τὰ ἔθνη ὡς γέγραπται, καὶ τὰ πρῶην ἀκουστὰ ἀληθῶς εἰσεδέξατο· ὅθεν σήμερον, Ἰουδαῖος οὐκ ἓνι οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἐλεύθερος οὐ δοῦλος, ἀλλ' ἐν Χριστῷ πάντες ἐν ἔσμεν.

Δόξα. Ἦχος βαρὺς

Ὅσιε Ἀντίπα, μιμητὰ τοῦ Κυρίου, ὁ συνταφείς Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ συσταυρωθεὶς αὐτῷ διὰ τοῦ αἵματος, ὁ συναφθεὶς αὐτῷ ἐν ζωῇ κατ' οἰκονομίαν, καὶ συζῶν αὐτῷ ἐν τῇ οὐρανίῳ βασιλείᾳ, ἰκέτευε δεόμεθα ἵνα ῥυσθῶμεν παντὸς μολυσιμοῦ ψυχικοῦ, ὅσοι φιλέορτοι, ὅσοι φιλομάρτυρες, ὅσοι φιλόθεοι, καὶ ἀξιωθῶμεν λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ς' ᾠδῆ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις...

Ζήτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς ... Ζήτει τῇ α' Νοεμβρίου.

Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος.

Ἀλληλούϊα.

